

Backstage
videosu için QR
kodunu kullanın.

DERİN BİR TUTKU

**AYŞEGÜL DİNÇKÖK,
ŞAHİKA ERCÜMEN**

Fotoğraf sanatçısı Ayşegül Dinçkök, Dünya Serbest Dalış Şampiyonu Şahika Ercümen ve müzisyen İklim Tamkan... Bu üç ismin tutkuları ve emekleriyle ortaya çıkan Derin Tutku Misunderstood/Yanılığ sergisi, kadının gücüne ve her canlının birlikte var olabileceğine dikkat çekiyor.

Röportaj: **Lara MUTLU**
Fotoğraflar: **Fethi KARADUMAN**
Styling: **Ebru GÜLÇEK**
Styling Asistanı: **Ece ŞİŞİK,
Yaren KARABULUT**
Makyaj: **Alp KAVASOĞLU /
Maybelline NY ürünleriyle**
Saç: **Mustafa ERKANLI**

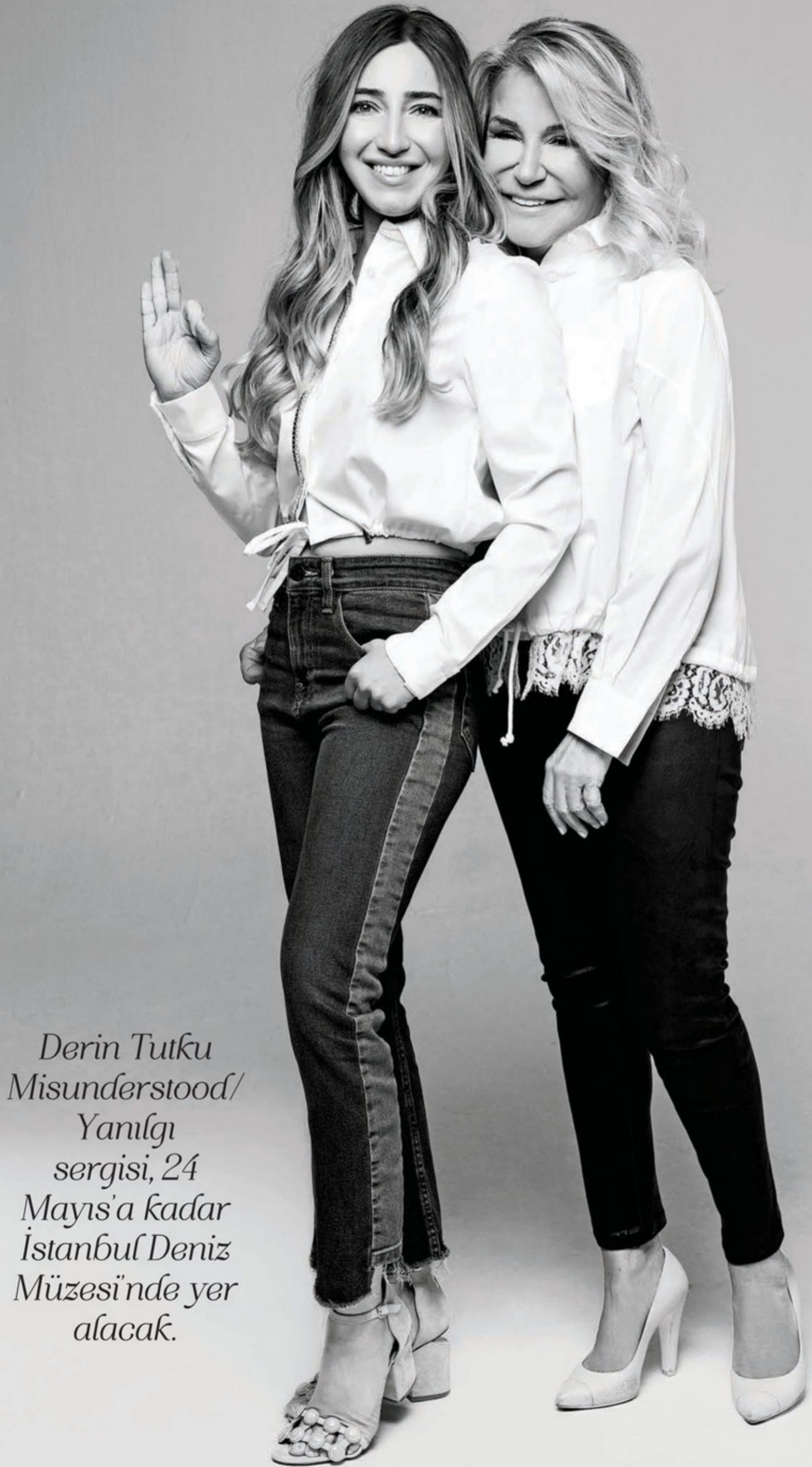

İklim Tamkan, müziğe olan tutkusunu Viyana'da aldığı müzik eğitimiyle desteklemiş bir isim. Besteleriyle tanınan Tamkan'ın sergideki müziklerde imzası var.

Ayşegül Dinçkök
röportaj videosu
için QR kodunu
kullanın.

Derin Tutku
Misunderstood/
Yanılığ
sergisi, 24
Mayıs'a kadar
İstanbul Deniz
Müzesi'nde yer
alacak.

Suyun altında köpekbalıklarıyla korkusuzca yüzdüğünüzü hayal edebiliyor musunuz? Ayşegül Dinçkök ve Şahika Ercümen, bunu başarmış iki isim. Onlar sadece yüzmeyle kalmadılar, bu anıları ölümsüzleştirdiler de... Derin Tutku Misunderstood/Yanılığ sergisinde, Ayşegül Dinçkök ve Şahika Ercümen, Miami sahilinden 120 km uzaklıkta okyanusun dibine dalarak köpek balıkları ile buluşuyor ve bu eşsiz dünyada sadece işaret diliyle anlaşarak insanın tabiatla ne kadar uyumlu olduğunu ve tek gerekli şeyin anlayış olduğunu altını çiziyor. 24 Mayıs'a kadar İstanbul Deniz Müzesi'nde yer alacak sergi, aynı zamanda kadınların dayanışma ile güçlerini birleştirdiklerinde aşamayacakları engel olmadığını ortaya koyuyor. ALEM olarak Ayşegül Dinçkök, Şahika Ercümen ve müzikerleriyle sergiye katkıda bulunan İklim Tamkan'la bir araya geldik.

AYŞEGÜL DİNÇKÖK

Şahika Ercümen ile yollarınız nasıl kesişti?

Şahika ile yollarımız Van'da birleşti. Ben birinci Derin Tutku sergimi Van'a götürmüştüm. Zamanın valisi Şahika'yı da davet etmiş. Birlikte geldiler ve tanıştık, meğer aynı otelde kalıyormuşuz. Şahika da Van Gölü'nde rekor denemesi yapmak için büyük bir grupla kamptaymış. İkimizin de ortak noktası deniz, derinler ve sualtı canlıları olduğu için anında dost olduk. Ben onu Van Gölü'nde rekorunu kırarken izleyemedim ama ondan sonraki her rekor denemesinde yanında veya suyun altında onunla beraber oldum. Daha sonra Şahika ve Zafer Kızılkaya ile birlikte Sarıgerme'de bir kamp kurduk; mağara çekimleri yaptık. Ardından Kaş'ta İZ TV için belgeselimizi çektiler ki, bu belgesel üç yıldır hala izlenip merak uyandırıyor. Şahika ile kimyamız, harcamız tuttu diyeyim. Sualtı çekimlerini, serbest dalışçıyla yapmak kolay değildir. O nefes almak için yukarı çıktığında ben kamerayla aşağıda beklerim; sessiz bir anlaşma olur aramızda. Sonra tam benim istediğim noktaya iner ve pozunu verir.

Misunderstood sergisi nasıl gerçekleşti?

Bu benim hayalımdı. Bu proje için Şahika'yı düşünmedim; ona kıyamazdım. Ama kendisi köpekbalıklarını ve projenin tamamını duyunca, "Beni de giderken al, ben modellik yapayım sana" dedi. Riskliydi, beraber girdik, cesaretle ve azimle sona erdirdik. Şahika köpekbalıklarıyla adeta

dans etti. İzlerken de göreceksiniz vücut dilleri aynı, her ne kadar biz Şahika için, "O aslında bir balık, yanlışlıkla bizim aramıza katılmış" diye latife etsek de Şahika onlarla arkadaş oldu adeta. Birbirlerini tanıdıktan sonra çekimler doyumsuzdu, bazen sualtında kovalamaca bile oynadılar, göreceksiniz. İklim'i ise ortak dostumuz Mehmet Turgut'un evinde tanıdım, sanırım Avusturya'dan yeni dönmüştü, yan yana oturuyorduk; Viyana'da yaşadığını, orada müzik eğitimi aldığını, ama ailevi nedenlerden ötürü İstanbul'a döndüğünü anlattı. Telefonundan çok kısa bir bestesini dinletti. Hayran kaldım, çok etkilendim; genç, modern ve dünya çapında bir piyano sanatçısı. Ondan sonra her fırsatta bir araya geldik, yeni bir beste yaptığında belki de ilk duyanlardan biri oluyordum, konserlerine davet etti, gittim, bayıldım, çünkü çok farklı bir tarzı var ve piyanoyu çalarken adeta aşk yaşıyor piyanosuyla. Misunderstood projemde onu tercih etmemin nedeni, o da kurtlar sofrasında sadece kendi emeğiyle, sanatıyla isim yapmış bir genç kadın. Güçlü bir kadın... Müzikleri bazen gece yarısı telefonda dinletti bana; hep fikrimi aldı, ilk günden gözüm kapalı biliyordum Misunderstood ve Derin Tutku için en güzelini yapacağını, geçen haftalarda stüdyoya girdi, gittim, bol şans dileyip döndüm, arada mesajlaştık, sekiz dakikalık bir film için akşam 19:00'da girdiği stüdyodan sabah 05:00'de çıktı.

Bu sergiyle ilgili sizi en çok heyecanlandıran şey nedir?

Derin Tutku Misunderstood, diğer iki sergimde denemediklerimi deneyimlediğim bir sergi. Derin Tutku Air sergimden sonra o sergimin küratörü Mehmet Turgut'la konuşurken kendisi bana bundan sonraki projemin sualtında bir film olmasını tavsiye etmişti. Bu serginin çekimlerini üç ayrı kamerayla yaptım; sualtında iki kamera, su üstü çekimleri içinse bir üçüncü kamera kullandım. Sergiye gelenler fotoğraflarımdan başka bir kısa film, bir video art görecekler. Dalış kampımız bir haftaydı ve her dalışımızı planlayarak suya daldık. Bir konumuz, bir hikayemiz vardı bu kez; onu gerçekleştirmeye çalıştık. Kurguyu daha sonra İklim Tamkan'ın müziği ile destekledik. Gelenler bizim büyüğü dünyamıza girecekler; sürprizli bir sergi Misunderstood.

Sergi adını nereden alıyor?

Derin Tutku maceram 10 yıl önce dalmaya başladıktan kısa bir süre sonra ilk sergimi

açma kararımı başlandı. Bana suyun altına dalmak yetmedi, gördüğüm o güzel dünyayı, bilinmeyen, belki de herkesin deneyimleyemeyeceği bir şeyi fotoğraflayıp paylaşmak hissiyle başladım. Sergim için isim ararken küçük kızım Mutlu, "Anne sen her yaptığın şeyi tutkuyla yapıyorsun. Bu kez de derinlerde bu tutkun, haydi adı Derin Tutku olsun" dedi. Derin Tutku'nun isim annesi kızım. Bu sergimde dalışları yaparken köpekbalıklarıyla çok yakın temastaydık. Şahika'nın o bölgede ilk benim ise dördüncü dalışımdı. Her seferinde köpekbalıklarını inceleyerek bizlerle olan benzerliklerini görmeye başladık. Daha sonra üç yıl proje, fotoğraflar nadasa yattı. Ağustos ayında yazlık evimizde dostlarım Banu Zeytinoglu ve Mustafa Alabora fotoğrafları görmek istediler, onlara çektiğim filmleri de gösterdim. O günden sonra bana neredeyse her gün "Bu filmi eşitleyip bitirmelisin, bunu karantılda bırakmaya hakkın yok, tembellik etme" demeye başladılar. Aslında tembellikten ziyade neresinden başlayacağıma karar verememektir benimki. Sonunda eylül ayında film ve fotoğraflarım olduğu harddisk'le New York'a gittim; çeşitli kişilerle konuştum, film için fikirler aldım. Beğenildikçe cesaretim arttı, Salih Aksu'yla New York'ta tanıştım ve birlikte çalışmaya karar verdik. İstanbul'a döndüğümde M3 Halkla İlişkiler'deki can dostlarımla bir toplantı yaptık. Ben projeye ilgili hislerimi, neler yapmak istediğimi anlattım onlara, birlikte kadınların ve köpekbalıklarının aslında ne kadar güçlü oldukları halde yanılığa uğrayıp şiddet gördükleri sorusu çıktı aramızda. Seyrettiğimiz çeşitli köpekbalığı belgeselleri hep çok kanlıydı, bazıları ise köpekbalıklarının yüzgeçleri kesildikten sonra canlı canlı nasıl denize geri atıldıklarını ve diğer sualtı canlıları tarafından parçalandığını gösteriyordu. Bizim korkunç dediğimiz hayvanlar, insanlar tarafından zalimce katlediliyorlar. Aynı şekilde her gün gazeteleri açtığımızda, üçüncü sayfada gördüğümüz kırsal kesimde veya büyük şehirlerde kadınların gördükleri şiddet, çoğu ölümlerle sonuçlanan katliam... Bu ortak kaderden dolayı serginin adı Misunderstood/Yanılığ oldu.

İlk ne zaman dalış yaptınız, hatırlıyor musunuz?

İlk dalışımı 10 yıl önce Kaş'ta bröve almak amacıyla yaptım, deneme dalışıydı; birden bana sekiz metrede olduğumu gösterdiklerinde inanmamıştım. O deneme dalışından sonra hemen kursa

"Sualtı başlı başına büyüğü bir dünya, benim büyüğü dünyam; sessiz dingin, renkli ve huzur bulduğum yer, neredeyse elimde olsa sualtında yaşamayı tercih ederim."

- AYŞEGÜL DİNÇKÖK

*“Benim köpekbalıklarıyla
aram çok iyi. Onlarla
arkadaşız.”*

- ŞAHİKA ERCÜMEN

'Ayşegül ile resmen aramızda bir telepati var. Çok rahat anlaştık. Birbirimizin gözlerine baktığımızda bile onun ne dediğini ya da benim ne yapmak istediğimi anlar olduk.'

- ŞAHİKA ERCÜMEN

*'Köpekbalıkları olmadan ekosistem bozuluyor.
Aynı şekilde kadınların güçlenmesi de ailelerin
ve tüm ekonominin güçlenmesi ile ülkelerin refahı
düzeylerinin yükselmesi anlamına geliyor.'*

- AYŞEGÜL DİNÇKÖK

katıldım ve ilk bröveni aldım, sonra Bodrum'da ikinci bröveni aldım. İkinci brövenim gece dalışları ve fotoğraf çekmek için gerekliydi, iki bröveyi de aynı yaz alıp 100 dalış yaparak kendimce rekor kırdım.

Su altında sizi en çok büyüleyen şey nedir?

Sualtı başlı başına büyüdü bir dünya, benim büyüdü dünyam; sessiz, dingin, renkli ve huzur bulduğum yer, neredeyse elimde olsa sualtında yaşamayı tercih ederim diyebilirim. Orada daha iyi soluk alabiliyorum, kendi kendimle kalıyorum, sağlığıma ve bu özellikleri görebilme imkanım için şükrediyorum. Çeşitli denizlerde çeşitli canlılarla tanışıyorum, hepsi birbirinden farklı ve özel.

Fotoğraf sanatçısı olmaya nasıl karar verdiniz, hem de sualtında?

Fotoğraf sanatçısı olmaya karar vererek başlamadım dalışa. Zaten karada yıllardır önce amatörce sonra söyleşi yaptığım dergilerde kullanmak için fotoğraf çekerek, profesyonel olarak fotoğrafı ilgili bağım vardı. Sualtına dalmaya başladıktan sonra çıktığımda sözlerin anlatımına yeterli gelmeyeceğine karar verdim ve neredeyse su kenarında büyümüş, yetişmiş, yüzmüş bir insan olan beni bu kadar heyecanlandırıyor kim bilir hiç suyun altını görmeyenler neler hisseder diye düşünerek sergiler açmaya karar verdim, bunda da özellikle denize uzak çocukları düşündüm. Çektiğim fotoğraflar belki başında bir kurgu gerektirmiyordu ama son yıllarda kurgu yapıp sualtına iniyorum. Her ne kadar sualtı canlıları dur durak bilmeden hareket halindedir de ben de yıllar içinde onları ve yaşam biçimlerini tanıdım, öğrendim; hangisi gece çıkar, hangisini hangi mercanın üzerinde bulurum gibi... Böylece iş sualtında profesyonel fotoğrafçılığa döndü. Çektiğim fotoğraflar birçok yerde sergilendi, tasarımlara ilham verdi, kitabım çıktı.

Hayatta size en çok ne ilham verir?

Hayatta bana en çok gençleri izlemek ilham veriyor, enerjisi yüksek insanlara bayılıyorum. İzlediğim bir konser, bir film, gezdiğim bir sergi de tabii ki ilham kaynaklarım arasında. Ama deniz altı, sanırım benim için bir hazine ve ilham deposu. Misunderstood, Londra'da Madonna konserini izlerken aklıma geldi ve o ilhamla ilerledim, çekimlerimi yaptım, müziğiyle her şeyiyle filmimi ve sergimi oluşturdum.

Bir sanatçı olarak sizin eserlerinizi

İlgiyle takip ettiğiniz diğer sanatçılar kimler?

Eserlerini ilgiyle takip ettiğim sanatçı Refik Anadol. Kendisinin çalışmalarını çok beğeniyorum. Türk sinemasını yakından takip ediyorum. Gişe kaygısı olmadan illaki sanatsal bir film yaptım diye mesaj vermeye çalışmayan filmlere bayılıyorum. En son Kelebekler'i izledim ve çok beğendim. Tiyatrolara gidiyorum, bir ara kimse tiyatroya gitmezdi, tiyatrocuların dizilerde oynaması sonucunda. Şimdi tiyatrolar oyuncularını yakından izlemeye gelenlerle doluyor, bu çok sevindirici. Takip ettiğim, desteklediğim tiyatrocular çok arkadaşım var, onlarla oyunları hakkında konuşmayı çok severim, fotoğraf sergilerine giderim. Mehmet Turgut can arkadaşım, sergilerimizde birbirimize destek veriyoruz. En son Koray Erkaya'nın Karaköy'de bir sergisine gittim; uygulamaları çok değişik hayran kaldım.

Hayatta sizi en çok ne mutlu eder?

Çevremdekileri mutlu gördüğümde, sevip sevdiğimde, değer gördüğümde çok mutlu olurum. Sevdiklerimle birlikte vakit geçirmek en mutlu zamanlarımdır. Dalış ve fotoğraf çekmenin dışında tabii...

Suyun altında yaşadığınız en ilginç anınız neydi?

Bu kış kasım ayında çok yakın bir arkadaş grubuyla Raja Ampat bölgesine dalışa gittik, doğum günümde orada dalmayı planlamıştık. Bir hafta dalış kampı yaptık. Doğum günümde iki dalış yaptım. İkinci dalışta ağırlıklarımı ceplerime koymayı unutmuşlar, aslında benim de hatam ben de kontrol etmeliydim, sualtında fark ettim. Ancak 45 dakika kadar sonra dalışı durdurup fotoğraf çektim, çıktığımda tansiyonum çıkmıştı; hemen oksijen verdiler ve bir an düşündüm doğum günümde az kalsın kendi hatam yüzünden ölecektim. Allah'a şükür çabuk toparladım ama böyle ilginç şeyler başa geliyor dalarken.

Kendinizi ve sanatınızı nasıl tanımlarsınız?

Yaptığım işi tutkuyla ve inanarak yapıyorum, özen gösteriyorum, tembellik etmiyorum, her şeyi kontrol etmeye denetlemeye çalışıyorum, sanırım çok inanarak ve sevgiyle yaptığım için enerjim ekibime de geçiyor. Biz bu işi inanılmaz keyif alarak hazırladık. Bu kez sanat eserimi bir mesaj aracı olarak da geliştirdik. Güçlü kadınlar olarak bu zor projeyi yaptık, bir sanata dönüştürdük ve güçlü kadınlar ile güçlü gelecek yetiştirmek üzere diyoruz...

Sergi kadınların gücüne vurgu yapıyor. Bu konuyla ilgili ne söylemek istersiniz?

Misunderstood / Yanılgı kadınların cesaretini gözler önüne koyuyor. Kadınların ve köpekbalıklarının şiddet görmelerine dikkat çekmek istiyoruz, onların yanındayız. Sergimizde satılacak hediyelik ürünler ve sergi fotoğraflarının geliri Akdeniz Koruma Derneği ve ÇABA Kadın Fonu'na aktarılacak. Şiddet gören, gelecek umutları sönmüş kadınlara umut olacak; seçimimizi hep titizlikle yapıyoruz. Biz köpekbalıklarına olduğumuz gibi daldık, tüm kadınlara da kafesiz özgür eşit fırsatların tanındığı günler olsun diyoruz. Sergi ne kadar çok kişi tarafından gezilir, mesajlarımız ne kadar çok paylaşırsa amacımıza o kadar yaklaşırsınız, bu sergimin sloganı: Köpekbalıklarını seviyoruz; insanlardır bizi ürküten... Sergi kadınların gücüne önemli vurgular yapıyor. Kendinize güvenin ve inanın diyor. Okyanusların var olma kaynağı köpekbalıkları olmadan resifler yaşamlarını sürdürüyor ve ekosistemler bozuluyor. Aynı şekilde kadınların güçlenmesi ve ekonomide yer alması da ailelerin ve tüm ekonominin güçlenmesi ve ülkelerin refah düzeylerinin yükselmesi anlamına geliyor. Misunderstood / Yanılgı sergisi herkesi, kadınların karada, köpekbalıklarının sualtı dünyasında varlıklarını sürdürme çabasına şahit olmaya çağırıyor.

Bu serginin en büyük gayesi nedir?

Maalesef tüm dünyada küresel ısınma ve kirlilik, plastik atıklarıyla çok büyük bir tehlike karşısında. Denizlere atılan şeylerin çoğu doğada eriyip kaybolmuyor. Mercan resifleri küresel ısınmadan, sıcak deniz suyu yüzünden beyazlaşıp tek tek yok oluyorlar. O zaman da orada yaşayan canlılar da yok oluyor. Bunları hiç düşünmüyoruz ama denizler ve içindeki canlılar öldüğünde insanlık da yok olacak. Tabii ki dalarken ve veya bir kumsalda yürürken gördüğümüz atıklar, kirlilik içler acısı. Ben bütün bunların çözümünü eğitimle mümkün diye düşünüyorum. Kurucularından olduğum Akdeniz Koruma Derneği işte bu problemlerle ilgili projeler yapıyor; hayalet balık ağları, Egeli dul kadın balıkçılar, Gökova korucuları ve şimdi de kum köpekbalıkları... Benim de, bizim de yapmaya çalıştığımız dikkat çekmek, farkındalık yaratmak. Köpekbalıklarının insanlara verdiği hasarı değil asıl insanların onları katletmesi, bizim kafamızda iki varlığı birleştirme fikri böyle doğdu.

"Suyun altında başka bir boyuta geçiyorsunuz. Orada yer çekimi yok. Ses neredeyse yok... Tamamen boşlukta gibisiniz. Adeta derin bir meditasyon içindesiniz."

- ŞAHİKA ERCÜMEN

Şahika Ercümen
röportaj videosu
için QR kodunu
kullanın.

*‘Misunderstood,
gerçek bir ekip
çalışmasıdır. Ben bu
olağanüstü ailenin
müziyeniyim. Kısa
filmimizin müziği
bana ait.’*

- İKLİM TAMKAN

ŞAHİKA ERCÜMEN

Derin Tutku Misunderstood, kadınların gücüne vurgu yapıyor. Bu konu hakkında ne söylemek istersiniz?

Kadınlar aslında çok güçlü. İsteyip inandıktan sonra başaramayacakları hiçbir şey yok. Ve bu dünya için çok önemliler. Köpekbalıkları da aynı öyle. Ancak maalesef ikisi de tüm dünyada şiddete maruz kalıyorlar. Her yıl, yüzlerce kadın ve köpekbalığı yaşamlarını yitiriyor. İnsanlar yüzünden birçok köpekbalığının nesli tehlike altında. Biz köpekbalıklarıyla çıktığımız karelerle, kadınların da maruz kaldığı şiddete dikkat çekiyoruz. Ama aslında uyum içinde yaşadığında doğanın düzeninin ne kadar güzel işlediğini de göstermek istedik.

Çekimler boyunca yaşadığınız en sıra dışı deneyim ne oldu?

Çekimler, sergide görüldüğünün çok ötesinde zor geçti. Her gün, küçücük bir balıkçı teknesinde kilometrelerce yol gidip doğal ortamlarında köpekbalıklarını gözlemlediğimiz için gittiğimiz yerlerde onları görmediğimiz, fırtınadan dolayı birbirimizi neredeyse kaybettiğimiz zamanlar oldu. Herhalde yaşadığımız en sıra dışı hikaye, çok fırtınalı ve akıntılı bir havada köpekbalıklarıyla dalış yaptığımız gündü. Ayşegül'ün tüpü bitti ve artık dalışı sonlandırmamız gerekiyordu. Fakat yüzeye çıktığımızda tekne bizi bulamadı. Çünkü çok ciddi bir fırtına ve sis vardı. Yaklaşık yarım saat boyunca teknenin bizi almasını bekledik fakat altımızda onlarca köpekbalığı geziyordu.

Sizi suyun altına çeken en önemli şey nedir?

Her şeyden önce, suyun altı bana yaşamımı geri verdi o nedenle çok seviyorum. Suyun altında başka bir boyuta geçiyorsunuz. Orada yer çekimi yok. Ses neredeyse yok... Tamamen boşlukta gibisiniz. Adeta derin bir meditasyon içindesiniz. Ve suyun altı çok büyüdü çünkü maviliklerin içinde bir sürü rengarenk su canlısı var. Bu büyüdü dünyaya tanık olabilmek beni her seferinde daha büyük bir tutkuyla kendine çekiyor.

Suyun altında Ayşegül Hanım ile nasıl anlaştınız?

Ayşegül ile resmen aramızda bir telepati var. Çok rahat anlaştık. Birbirimizin gözlerine baktığımızda bile onun ne dediğini ya da benim ne yapmak istediğimi anlar olduk. Suyun altında insanların duyuları daha fazla geliyor bence. Su altında ayrıca kullandığımız bir dilimiz var. Bazı el hareketleriyle anlaşılıyor. Belki de çok konuşmak yerine anlaşmak daha kıymetli...

Köpekbalıklarıyla aranız nasıl?

Benim köpekbalıklarıyla aram çok iyi. Onlarla arkadaşız. İnsanlar hep, ‘‘Köpekbalıkları tehlikeli değil mi, onlarla nasıl dalıyorsunuz?’’ diye soruyorlar. Aksine insanlar köpekbalıkları için tehlikeliler. Çünkü dünyada yılda sadece beş köpekbalığı saldırısı olabilirken, insanlar yüzünden binlerce köpekbalığı katlediliyor. Köpekbalıklarını katletmeye hakkımız yokken şu an bizim yüzümüzden onların nesli tehlike altında. Ben köpekbalıklarına çok büyük bir saygı duyuyorum ve onların ekosistemimize olan katkılarını çok iyi bildiğim için onları korumayı görev edindik.

Hayatınızın ne kadarlık bir bölümünü dalış kaplıyor?

Sadece rekor denemeleri yapmıyorum. Bunun yanı sıra dalışla ilgili birçok proje hayata geçiriyorum. Özellikle sosyal sorumluluk projeleri... Bir diğer mesleğim olan diyetisyenlik de sporla çok paralel ilerliyor. Dolayısıyla spor ve su sporları hayatımın her alanında var. Hepsini birbiriyle entegre. Nefes çalışmaları da dahil buna. Dalışla bağlantılı olan tüm konular benim yaşamımı oluşturmuş. Rekor için hazırladığımızdaki dalış antrenmanları günde birkaç saat sürüyor.

Dalış yapmak isteyenlere en önemli tavsiyeniz ne olur?

Dalış, ölmeden önce yapılması gerekenler listesine mutlaka kazanması gereken bir spor. Mutlaka deneyimlenmeli, tabii eğitimler eşliğinde.

İKLİM TAMKAN

Serginin hangi aşamasında yer aldınız?

Öncelikle belirtmeliyim ki, herkes bu projenin her aşamasında yer aldı. Misunderstood, gerçek bir ekip çalışmasıdır. Ben bu olağanüstü ailenin müziyeniyim. Kısa filmimizin müziği bana ait.

Bu sergi için nasıl bir beste yaptınız?

Açıkçası videoyu izlediğimde, ‘‘Şimdi bu görüntülere uygun bir müzik yapmalıyım’’ demedim. Görüntüleri izledikten sonra hissettiklerimi çaldım. Orada dinlediğiniz gerçek bir duygu durumudur. Böyle bir projenin dokusuna başka türlü bir süreç de yakışmazdı diye düşünüyorum.

Müzikte nasıl karar kıldınız?

Tamamen içgüdüsel oluştu. Denizin altında köpekbalıklarıyla yüzen bir kadın varsa doğaçlama çalışmak zorundasınız. Müzik de aynı ruhu yansıtsın istedim. O nedenle önceden yapılmış bir beste yerine doğaçlamayı tercih ettim. Görüntüleri izlediğim gün, piyanonun başına geçtim ve bir şeyler çaldım. Ekibe yolladım ve yorumları bekledim. Herkes, bu müziği bambaşka tarif etti. Mesleğimin en güzel yanı bu belki de... Doğaçlamalarının videodaki hikayenin duygusunu doğru bir şekilde yansıtmaları hedefimizdi. Doğru burada elbette çok muğlak. Ancak hisler o kadar berraktı ki, bizi çok kısa bir sürede ortak noktada buluşturdu.

Hayatta size en çok ne ilham verir?

Hayatın ta kendisi verir.

Videodaki görüntüler, sergide yer alan fotoğraflar sizi nasıl etkiledi?

Kadın da köpekbalığı da ait oldukları ekosistemde kendilerine atfedilen hatta empoze edilen tanımlar yüzünden mağdur. Ben bu projenin içinde -başından sonuna kadar- sahip olduğum gücün farkına vardım. Suyun altındaki iki cesur kadını izlerken ve onlara müziğimle eşlik ederken ‘‘başka kimseye ve hiçbir şeye ihtiyacımız yokmuş gibi’’ hissettim. Kadınlar olarak maruz kaldığımız erkek egemen bakış açısının aksine kudret ve zarafetin birlikte var olabileceğini hissettim.

‘Kadınlar aslında çok güçlü. İsteyip inandıktan sonra başaramayacakları hiçbir şey yok. Ve bu dünya için çok önemliler. Köpekbalıkları da aynı öyle. Ancak maalesef ikisi de tüm dünyada şiddete maruz kalıyorlar.’

- ŞAHİKA ERCÜMEN